

Jsme jediní takoví magoři v rodinách, říkají studenti z Ostravy

karvinsky.denik.cz, 20. 12. 2020

Třídění pacientů, testování horníků i převozy sanit. Víceméně hned od výskytu čínské nákazy v tuzemsku se Filip Šrubař a Richard Lizák řadí mezi dobrovolníky, jejichž činnost usnadňuje práci například profesionálním zdravotníkům, mezi které sami chtějí brzy patřit.

Kliknutím zvětšíte

6 fotografií v galerii ›

Budoucí zdravotničtí záchranáři nabírají už od jara zkušenosti v oboru, kde se dá, momentálně jsou u dopravní služby nemocnice v Ostravě-Vítkovicích. | Foto: Deník / Radek Luksza

Zdroj: Deník „Jsme jediní takoví magoři v rodinách,“ usmívají se Filip s Richardem. Oba pochází z moravskoslezské metropole, žádné lékaře nebo sestřičky mezi příbuznými opravdu nemají a studují na Ostravské univerzitě Lékařskou fakultu, obor Zdravotnický záchranář.

Na jaře – v takzvané první koronavirové vlně – působí v zařízeních společnosti AGEL jako triáž (triage, třídění pacientů podle vážnosti jejich stavu). „Známe se ovšem až z pobočky Českého červeného kříže v Ostravě, pod jehož hlavičkou jsme vykonávali zdravotnické dozory, běžnou činnost,“ upřesňují.

Každý má s Covid-19 i vlastní zážitky. U tříadvacetiletého Richarda to jsou především ty ze šachet na Karvinsku, kde během léta jezdí jako člen týmů testujících horníky na čínskou nákazu. „Nebál jsem se, od samých počátků máme totiž velmi dobré ochranné pomůcky i další vybavení,“ nechává se slyšet.

U dvacetiletého Filipa je to pak koronavirus samotný. „Kde jsem to chytil? Nevím!“ poznamenává s tím, že slušná pravděpodobnost je právě někde ve špitále. Vždyť z personálu obstarávajícího převozy pacientů v nemocnici ve Vítkovicích má onemocnění za sebou asi třetina. Filip popisuje mírný průběh.

Studenti – dobrovolníci každopádně odmítají mínění, že Covid-19 je „obyčejná rýmička“. Mají před ní respekt. „Je nepředvídatelná...“ vysvětlují. Momentálním hlavním pracovištěm Richarda a Filipa je převozová sanitka, od podzimu slouží u dopravní zdravotní služby v Nemocnici AGEL Ostrava-Vítkovice.

Mladší z nich navíc vykonává odbornou praxi na interním oddělení v Městské nemocnici Ostrava na Fifejdách. „Záchranářem chci být od mala kvůli té velké žluté blikající sanitce,“ tvrdí. Starší, ten čeká na státnice, pak touží zůstat v oboru. „Na rychlou záchranku berou až po roční praxi v nemocnici,“ dodává.

CO VÁM COVID DAL A VZAL?

Richard: Získal jsem řadu pracovních možností a podíval se, jak to chodívá u horníků na šachtě, tam se každý nedostane, a tento zážitek mi někteří kolegové i závidí. Na druhé straně jsem přišel o cestování, to mi chybí asi nejvíce.

Filip: Osobní zkušenost s koronavirem, sám jsem ho prodělal, měl naštěstí lehčí průběh. Vzal mi kvůli karanténě načas styk s rodinou a taky možnost cestovat, vlastně i tu školu – prezenční studium se nedá tím distančním nahrazovat.

Autor: Radek Luksza

Autor: Edita Palkovičová, Radek Luksza, Lenka Pospíšilová, Martina Šmejkalová, Iva Janoušková

Zdroj: <https://karvinsky.denik.cz/co-covid-vzal-dal-podnikani/vypomoc-studentu-trideni-pacientu-testovani-horniku-i-prevozy-sanit-20201231.html>